

Nhân Chứng Của Đấng Cứu Thế

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Giăng 1:19–23; Ê-sai 40:1–5; Giăng 1:29–37; Rô-ma 5:6; Giăng 1:35–39; Giăng 1:43–51; Giăng 3:1–21.*

CÂU GỐC: “Đức Chúa Jê-sus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời” (*Giăng 3:3*).

Chúa Giê-su đã đưa ra bằng chứng mạnh mẽ từ Kinh Thánh để khẳng định những điều Ngài phán về chính Ngài. Một trong những điều Đức Chúa Giê-su phán về chính Ngài là: “Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, hễ ai tin thì được sự sống đời đời” (*Giăng 6:47*).

Nhưng còn nhiều bằng chứng hơn thế nữa. Chúa Giê-su hóa nước thành rượu. Ngài đã cho hàng ngàn người ăn chỉ với vài ổ bánh. Ngài chữa lành con trai của một nhà lãnh đạo Do Thái. Ngài chữa lành người bại ở ao Bê-tết-đa. Chúa Giê-su đã ban ánh sáng cho một người mù bẩm sinh. Chúa Giê-su đã đánh thức La-xa-rô từ cõi chết. Sứ đồ Giăng cho biết có nhiều người đã là nhân chứng cho Chúa Giê-su. Những nhân chứng đó bày tỏ cho ta biết Chúa Giê-su là ai. Những nhân chứng này gồm đủ mọi thành phần: người Do Thái, người ngoại, người giàu và người nghèo, đàn ông và phụ nữ, các nhà lãnh đạo, những người có học thức và những người ít học.

Giăng cũng nói rằng chính Đức Chúa Trời làm chứng cho Chúa Giê-su. Kinh Thánh cũng làm chứng về Ngài. Cả Kinh Thánh và Đức Chúa Cha đều khẳng định Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế.

Tuần này ta sẽ bắt đầu với câu chuyện của Giăng Báp-tít có liên quan đến Chúa Giê-su. Sau đó ta sẽ nghiên cứu những câu chuyện có liên quan đến Chúa Giê-su như câu chuyện của Anh-rê và Si-môn Phi-e-rô, Phi-líp và Na-tha-na-ên, và một nhân chứng bất ngờ là Ni-cô-đem. Tất nhiên, ta sẽ nghiên cứu một trong những nhân chứng nổi bật nhất đã kể về Chúa Giê-su: Đó chính là tác giả sách Giăng.

*Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 26 tháng 10.

Giăng Báp-tít: Nhân Chứng Cho Chúa

Trong bài học tuần trước, sách Giăng mở đầu với chủ đề về Chúa Giê-su Christ, là Ngôi Lời của Đức Chúa Trời hay là lẽ thật hằng sống. Giăng cho ta biết rằng Chúa Giê-su đã hiện hữu trước khi Ngài dựng nên trời đất. Một số người Do Thái vào thời đó mong đợi hai Đấng Cứu Rỗi sẽ đến, một Đấng Cứu Rỗi là người lãnh đạo thuộc linh và Đấng kia sẽ là vua. Giăng cho biết Giăng Báp-tít đã không tuyên bố mình là một trong những Đấng Cứu Rỗi này. Giăng Báp-tít là nhân chứng cho Đấng Cứu Rỗi thực sự sẽ đến.

Đọc Giăng 1:19-23. Giăng Báp-tít giải thích công việc của ông cho Đức Chúa Trời như thế nào?

Các nhà lãnh đạo tâm linh tại Do Thái cử người đến hỏi Giăng Báp-tít rằng: “Ông thật sự là ai?”. Họ mong đợi Đấng Cứu Rỗi sẽ đến. Vì vậy, họ cần Giăng Báp-tít công bố liệu ông có phải là Đấng Cứu Rỗi hay không. Giăng không phải là Ánh Sáng. Đức Chúa Trời sai Giăng làm nhân chứng cho Ánh Sáng. Ngoài ra, Đức Chúa Trời còn sai Giăng để đi ra làm công việc chuẩn bị mọi người sẵn sàng cho sự sắp đến của Đấng Cứu Rỗi (*Giăng 1:6-8*). Vì vậy, Giăng đã trả lời rõ ràng: “Tôi không phải là Đấng Cứu Thế” (*Giăng 1:20*).

Ngoài ra, Giăng đã làm báp-têm bằng nước. Nhưng Chúa Giê-su sẽ làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh (*Giăng 1:26,33*). Giăng nói: “Ấy là Đấng đến sau ta, ta chẳng đáng mở dây giày Ngài” (*Giăng 1:27*). Chúa Giê-su quan trọng hơn Giăng vì Ngài sống trước khi Giăng ra đời (*Giăng 1:30*). Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời. Giăng chỉ là sứ giả của Ngài (*Giăng 1:34*).

Đọc Ê-sai 40:1-5 và Giăng 1:23. Những câu này giúp ta hiểu gì về công việc đặc biệt của Giăng?

Vào thời Kinh Thánh, đường đi đầy đá. Những con đường này cũng nhiều ổ gà. Các vua sai đầy tớ đi trước để dọn đường cho vua đi lại. Những người hầu phải lấp bằng những con đường. Tương tự, Đức Chúa Trời sai Giăng Báp-tít đến để giúp cho lòng dân sẵn sàng đón nhận Chúa Giê-su.

Là những người Cơ Đốc Phục Lâm, ta nên làm công việc giống như Giăng Báp-tít bằng cách nào?

Chiên Con Đức Chúa Trời

Người Do Thái mong đợi Đấng Cứu Thế sẽ giải phóng họ khỏi La Mã. Giảng viết sách mình về Chúa Giê-su để giúp con người có sự hiểu biết đúng đắn về Đấng Cứu Thế. Giảng muốn con người hiểu rằng Chúa Giê-su đã thành tín với tất cả những lời hứa của Chúa trong Kinh Thánh về Vua sắp đến. Đấng Cứu Rỗi không phải là một nhà lãnh đạo có ngai trên đất này. Đấng Cứu Rỗi đến để làm trọn tất cả những lời hứa trong Cựu Ước về chính Ngài. Một trong những lời hứa này nói rằng Đấng Cứu Rỗi sẽ dâng chính Ngài làm của lễ cho con người ở thế gian. Đấng Cứu Rỗi cũng sẽ hàn gắn mối tương giao giữa Đức Chúa Trời và dân sự Ngài.

Đọc Giảng 1:29-37. Trong những câu này, Giảng Báp-tít đưa ra thông báo gì về Chúa Giê-su? Ông dùng hình ảnh nào để nói về Chúa Giê-su? Tại sao hình ảnh này lại quan trọng đến vậy? Nó giúp ta hiểu Chúa Giê-su là ai và công việc của Ngài như thế nào?

Giảng Báp-tít tuyên bố Chúa Giê-su là Chiên Con Đức Chúa Trời. Tuyên bố này khẳng định lý do tại sao Giảng viết sách về cuộc đời của Chúa Giê-su. Giảng muốn giúp ta hiểu Đấng Cứu Rỗi thực sự là ai và công việc Ngài đến để làm gì. Chúa Giê-su đến làm của lễ chuộc tội cho nhân loại. Của lễ trong Cựu Ước cho thấy điều Ngài sẽ làm. Chúa Giê-su sẽ hoàn tất lời hứa của Đức Chúa Trời để cứu rỗi tội nhân. Lời hứa về Đấng Cứu Rỗi đã được Đức Chúa Trời tuyên bố lần đầu tiên “Khi Chúa Giê-su chịu phép Báp-têm, Giảng đã tuyên bố rằng Chúa Giê-su là Chiên Con Đức Chúa Trời. Lời tuyên bố của Giảng đã giúp ta hiểu công việc của Đấng Cứu Rỗi theo một cách mới. Đức Thánh Linh đã giúp Giảng nhớ lại những lời mà Ê-sai đã viết: ‘[Người] như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt.’ Ê-sai 53:7”-Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr.136.

Đọc Mác 10:45; Rô-ma 5:6; và 1 Phi-e-rơ 2:24. Những câu này giúp ta hiểu công việc mà Chúa Giê-su đến để làm “Chiên Con của Đức Chúa Trời” thật sự có nghĩa gì?

Chắc chắn là Giảng Báp-tít không hiểu mọi điều về Đấng Cứu Rỗi hoặc công việc Ngài đến để làm. Nhưng Giảng hiểu rằng Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế đã được sai đến như lời đã hứa. Ngoài ra, Giảng hiểu Chúa Giê-su đến để hoàn tất lời hứa của Đức Chúa Trời.

Chúa Giê-su là Chiên Con Đức Chúa Trời. Biểu tượng này giúp bạn hiểu cái giá Chúa phải trả để cứu bạn như thế nào?

Hai Môn Đồ Của Giảng Báp-tít

Hai môn đồ của Giảng Báp-tít đứng cạnh ông khi Chúa Giê-su đến gần. Giảng liền thông báo: “Kìa! Chiên Con của Đức Chúa Trời!” (*Giăng 1:36*). Hai môn đồ lắng nghe sứ điệp của Giảng về Chúa Giê-su. Chúa Giê-su đến để làm trọn tất cả những lời hứa trong Cựu Ước về một Đấng Cứu Thế sẽ đến. Hai môn đồ rời Giảng Báp-tít để đi theo Chúa Giê-su. Họ hiểu rằng Chúa Giê-su quan trọng hơn Giảng Báp-tít. Những người theo ông cũng hiểu Đấng Cứu Thế đã được hứa mà Giảng đã và đang rao giảng.

Đọc Giăng 1:35-39. Hai môn đồ này đã làm gì sau khi nghe Giảng giảng về Chúa Giê-su?

Những người theo Chúa muốn được ở với Đức Chúa Giê-su. Vì vậy, họ đã dành cả ngày với Ngài. Ai biết được họ đã có những trải nghiệm tuyệt vời nào, hay những điều tuyệt vời mà Chúa đã dạy họ?

Chắc hẳn họ đã có một trải nghiệm đầy phước hạnh. Chẳng bao lâu, hai người đã theo Ngài muốn chia sẻ kinh nghiệm của họ với người khác. Một trong hai người đi theo tên là Anh-rê. Ngay lập tức, Anh-rê đi tìm anh trai mình là Si-môn và nói: “Chúng ta đã gặp Đấng Mê-si’ (nghĩa là Đấng Christ)” (*Giăng 1:41*). Sau đó, Anh-rê đưa anh trai mình đến gặp Chúa Giê-su. Liền lúc đó, Chúa Giê-su bày tỏ rằng Ngài biết Si-môn. “Người bèn dẫn Si-môn đến cùng Chúa Giê-su. Ngài vừa ngó thấy Si-môn, liền phán rằng, ‘Người là Si-môn, con của Giô-na; người sẽ được gọi là Sê-pha (nghĩa là Phi-e-rơ)’” (*Giăng 1:42*). Chúa Giê-su biết và hiểu Phi-e-rơ. Sự khôn ngoan vô cùng của Chúa Giê-su về con người là một chủ đề quan trọng trong sách Giăng mà ta luôn thấy được nhắc đến (*Giăng 2:24,25*).

“Điều gì sẽ xảy ra nếu Giảng và Anh-rê giống như những người lãnh đạo Do Thái? Nếu vậy thì Giảng và Anh-rê không thể là môn đồ của Chúa Giê-su được. Họ sẽ không bao giờ ngồi dưới chân Chúa và học hỏi từ Ngài. Họ sẽ tìm đến với Chúa Giê-su để phán xét lời Ngài và tấn công Ngài.

“Nhưng Giảng và Anh-rê đã không làm những điều đó. Đức Thánh Linh đã phán với lòng họ qua lời rao giảng của Giảng Báp-tít. Giảng và Anh-rê đã đáp lại lời mời gọi của Đức Thánh Linh để bước theo Chúa Giê-su. Bây giờ Giảng và Anh-rê biết Giê-su là Đấng từ trời. Chúa Giê-su đã giúp họ hiểu những lời dạy trong Cựu Ước theo một cách mới.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr.139.

Sách Giăng giúp ta hiểu Chúa Giê-su thật sự là ai, hầu giúp ta trong việc chia sẻ Phúc âm cho mọi người.

Đấng Christ, và đức tin của bạn nơi Đấng Christ, đã thay đổi cuộc đời của bạn như thế nào? Còn những điều gì mà bạn muốn được thay đổi?

Phi-líp Và Na-tha-na-ên

Đọc Giăng 1:43-46. Sứ điệp của Phi-líp cho thấy đức tin của ông nơi Chúa Giê-su như thế nào?

Phi-líp đến từ Bết-sai-đa. Anh-rê và Phi-e-rơ cũng vậy. Phi-líp tìm bạn mình là Na-tha-na-ên và kể về Chúa Giê-su. Giăng Báp-tít đã gọi Chúa Giê-su là “Chiên Con Đúc Chúa Trời.” Anh-rê nói với Phi-e-rơ rằng ông đã gặp Đấng Cứu Rỗi. Nhưng Phi-líp gọi Chúa Giê-su là Đấng mà Môi-se và các sứ giả đặc biệt của Chúa đã viết đến. Phi-líp cũng nhấn mạnh, “ấy là Đúc Chúa Giê-su tại Na-xa-rét.” Khi Phi-líp nói Chúa Giê-su đến từ Na-xa-rét, Na-tha-na-ên đã trả lời Phi-líp trong sự nghi ngờ.

Câu trả lời của Na-tha-na-ên cho ta thấy rằng ông có thành kiến với thị trấn nhỏ Na-xa-rét. Chắc chắn sẽ không có vua nào đến từ thị trấn nhỏ này! Khi ta có một cảm giác không hay về điều gì đó thì nó có thể dễ dàng ngăn cản ta nhìn nhận giá trị thực. Nhưng Phi-líp trả lời thế nào? Ông không cố gắng tranh luận với Na-tha-na-ên. Phi-líp mời Na-tha-na-ên tự mình đến để biết sự thật. Phi-líp nói: “Hãy đến xem” (*Giăng 1:46*). Vì vậy, Na-tha-na-ên đã đi và nhìn thấy.

Đọc Giăng 1:47-51. Chúa Giê-su thuyết phục Na-tha-na-ên về Ngài là ai như thế nào? Na-tha-na-ên trả lời ra sao?

Câu trả lời của Na-tha-na-ên cho lời mời của Phi-líp bị thiếu giữa các câu 46 và 47. Ta biết rằng Na-tha-na-ên đã đứng dậy và đi xem. Tình bạn của Na-tha-na-ên với Phi-líp quan trọng hơn cảm xúc của ông về những người đến từ thị trấn nhỏ Na-xa-rét. Na-tha-na-ên đã gặp Chúa Giê-su và đời sống của ông được biến đổi kể từ thời điểm đó.

Chúa Giê-su nói những lời tốt đẹp về Na-tha-na-ên. Chúa nói rằng Na-tha-na-ên là người Y-sơ-ra-ên mà ta có thể tin cậy (*Giăng 1:47*). Na-tha-na-ên không có sự dối trá. Ông không lừa dối ai. Những lời tốt lành này của Chúa Giê-su về Na-tha-na-ên khác với những lời của Na-tha-na-ên khi nói về Ngài (*Giăng 1:46*). Na-tha-na-ên ngạc nhiên khi trả lời Chúa Giê-su vì ông chưa bao giờ gặp Ngài trước đây. Vậy làm sao Chúa có thể biết ông là ai?

Sau đó, Chúa Giê-su nói rằng Ngài đã nhìn thấy Na-tha-na-ên dưới gốc cây vả. Thông tin chi tiết này đã thuyết phục được Na-tha-na-ên. Với sự hỗ trợ của Đức Thánh Linh, Chúa Giê-su đã nhìn thấy Na-tha-na-ên khi ông cầu nguyện và tìm kiếm lẽ thật dưới gốc cây đó (đọc Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr.140,141). Na-tha-na-ên khẳng định rằng Chúa Giê-su là Thầy, Con Đúc Chúa Trời và là Vua của Y-sơ-ra-ên.

Lời Chứng Của Ni-cô-đem

Đọc Giăng 3:1-21. Câu chuyện này cho ta hiểu Chúa Giê-su là ai?

Ni-cô-đem là một giáo sư được kính trọng ở Y-sơ-ra-ên và là một thành viên uy tín của Tòa Công luận. Tòa Công Luận là tên của chính quyền tôn giáo dành cho người Do Thái. Câu chuyện của Ni-cô-đem về Chúa Giê-su là một phần quan trọng trong sách Giăng vì có nhiều lý do đặc biệt. Ni-cô-đem nói rằng Chúa Giê-su là một “Giáo sư”. Ông cũng tin rằng những dấu lạ mà Chúa Giê-su làm là bằng chứng cho thấy Ngài đến từ trời. Vì vậy, trước khi ông thực sự hiểu điều mình đang làm, ông đã đưa ra bằng chứng ủng hộ ý kiến cho rằng Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế.

Ni-cô-đem tin rằng các phép lạ mà Chúa đã thực hiện là bằng chứng cho thấy Đức Chúa Trời đã sai Ngài đến. Nhưng Ni-cô-đem không tin những phép lạ là bằng chứng cho thấy Chúa Giê-su là Đấng làm trọn mọi lời hứa của Đức Chúa Trời về Đấng Cứu Thế trong Cựu Ước. Vì vậy, Ni-cô-đem đến với Chúa Giê-su có phần nghi ngờ. Vào thời điểm này, ông không tin Chúa Giê-su là Đấng Cứu Rỗi thực sự.

Chúa Giê-su đã nói gì với Ni-cô-đem để chứng tỏ rằng Ngài hiểu mọi điều trong lòng ông? Đọc Giăng 3:3-21.

Chúa Giê-su biết mọi điều trong tâm hồn mỗi người. Người Do Thái tin những người không phải Do Thái cần được cứu. Nhưng nhiều người Do Thái không hiểu rằng họ cũng cần được cứu. Họ cần một tấm lòng mới. Không ai sinh ra đã được cứu.

Người Do Thái có một lịch sử tuyệt vời có từ thời Áp-ra-ham. Họ nhận được nhiều phước lành thuộc linh (*Rô-ma 3:1,2*). Nhưng điều đó vẫn chưa đủ. Chúa Giê-su nói với Ni-cô-đem, là người thầy và người lãnh đạo của Y-sơ-ra-ên, ông phải được sinh lại!

Sau đó, Chúa Giê-su cho Ni-cô-đem thấy ông thực sự biết rất ít về sự cứu rỗi. “Đức Chúa Giê-su đáp rằng: ‘Người là giáo sư của Y-sơ-ra-ên, mà không hiểu biết những điều đó sao?’” (*Giăng 3:10*). Chắc chắn những lời của Chúa Giê-su đã làm Ni-cô-đem ngạc nhiên.

Ni-cô-đem có thắc mắc về Chúa Giê-su vào thời điểm đó. Nhưng sau này, ông trở thành người theo Chúa cùng với những môn đồ trung tín của Ngài (*Giăng 19:39*).

Sự tái sinh có ý nghĩa gì? Tại sao Chúa Giê-su xem việc được tái sinh lại là một phần quan trọng của việc trở thành tín đồ của Đấng Christ?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đọc sách của Ellen G. White, “Ni-cô-đem” các tr. 167–177, sách *The Desire of Ages*.

Ni-cô-đem “đã tìm hiểu Cựu Ước theo một cách mới. Ông không tìm kiếm thông tin để giúp ông tranh luận về ý tưởng của mình hoặc giành chiến thắng trong một cuộc tranh luận. Ông đọc Kinh Thánh để phát triển đời sống tâm linh. Ông mở lòng cho Đức Thánh Linh dẫn dắt mình. Sau đó, ông bắt đầu hiểu nhiều hơn về vương quốc thiên đàng...”

“Đức tin giúp ta đón nhận lòng thương xót của Chúa. Nhưng đức tin không phải là Cứu Chúa của ta. Đức tin không mang lại cho ta sự cứu rỗi. Đức tin giúp ta bước theo Chúa Giê-su và tin nhận sự hy sinh Ngài để cứu chuộc ta khỏi tội lỗi...Chúa Giê-su cũng giúp ta biết ăn năn vì đã vi phạm luật pháp Ngài. Sự tha thứ cũng là món quà mà Chúa Giê-su ban cho ta.

“Làm sao ta được cứu? Môi-se đã treo con rắn lên trong đồng vắng. Tương tự, Chúa Giê-su đã bị treo lên thập giá. Bất cứ ai bị con rắn lừa dối và cắn đều có thể nhìn và được sống.” Đó là lý do tại sao Giảng Báp-tít đã nói: “Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi” Giảng 1:29. Lễ thật tâm linh, giống như ánh sáng, tỏa sáng từ thập tự giá. Ánh sáng này cho ta thấy tình yêu của Chúa. Tình yêu thương giúp ta đến với Ngài. Nếu ta chấp nhận tình yêu này, Đức Chúa Trời sẽ dẫn dắt ta đến với Chúa Giê-su. Chúa Giê-su sẽ giúp ta thật sự biết ăn năn về tội lỗi mình và từ bỏ những tội lỗi đó. Những tội lỗi này là lý do vì sao Chúa Giê-su phải bị đóng đinh vào thập tự giá. Khi ta biết ăn năn, Đức Thánh Linh sẽ ban ta đời sống mới. Những suy nghĩ và mong muốn của ta sẽ vâng phục Chúa. Đức Thánh Linh ban ơn cho tâm trí ta được khôn ngoan, ngày càng trở nên giống như Chúa Giê-su. Đức Thánh Linh giúp lòng ta ngày càng giống với lòng đầy bác ái của Chúa Giê-su. Đức Thánh Linh cũng viết luật pháp của Đức Chúa Trời vào tâm trí và lòng ta. Khi đó Cơ Đốc nhân có thể nói với Chúa Giê-su: ‘Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa.’ Thi Thiên 40:8.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 175,176.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Giảng Báp-tít đến để dọn đường cho Chúa Giê-su. Đối với loài người, thành công thật sự có nghĩa là gì? Bạn có nghĩ Giảng là người thành công theo cách nhìn và cách hiểu của con người về sự thành công không? Ý tưởng của bạn về “thành công” thuộc lĩnh vực tâm linh là gì?
2. Sau đó, Giảng Báp-tít đã bày tỏ một số nghi ngờ thực sự mà ông đã có về Chúa Giê-su (*Ma-thi-ơ 11:2,3; Lu-ca 7:19*). Điều gì đã khiến ông có những câu hỏi? Ta có thể học được gì từ những câu hỏi của ông về cách giữ vững đức tin mình?
3. Trong lớp, hãy thảo luận một người nào đó giống như Ni-cô-đem, một lãnh đạo của hội thánh có lẽ thật, một người có nhiều kiến thức, mà vẫn thiếu hiểu biết về những gì thật sự quan trọng cho đời sống tâm linh. Những bài học nào ta có thể rút ra từ tình trạng của người ấy?